ANUL XIII. No. 2266. — 4 PAGINI 3 LEI — Sâmbătă 19 Decembrie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an .... LEI 1000
Pe şase luni .... „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari .. „ 2000
Un număr vechiu .... „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 3.26.69.

Matchul James Braddock-Max Schmelling trebuie să se dispute până la 31 Martie 1937 aşa a hotărât comisiunea de box a Statului New-York

Max Schmeling a plecat special la New-York pentru a lichida problema organizării campionatului mondial la toate categoriile

James Braddock, campionul mondial la categoria grea nu se va mai putea sustrage obligaţiei de a-şi pune titlul în joc, în faţa lui Max Schmelling, care, învingând pe Joe Louis, s'a consacrat drept challenger al deţinătorului.

In ultima sa şedinţă, Comisiunea de Box a statului New-York a luat o hotărâre căreia calea apelului îi este închisă.

Braddock trebue, înainte de toate să-şi pună titlul în joc în faţa lui Schmeling. In cazul contrariu, titlul va fi declarat vacant şi o competiţiune se va deschide în vederea desemnărei viitorului deţinător. Matchul Schmeling—Braddock trebue să se dispute înainte de consumarea lunei Martie a anului 1937.

Schmeling impune

Se pare că hotărârea luată de Comisiunea de Box a statului New-York se datoreşte exclusiv intervenţiei categorice a lui Max Schmeling.

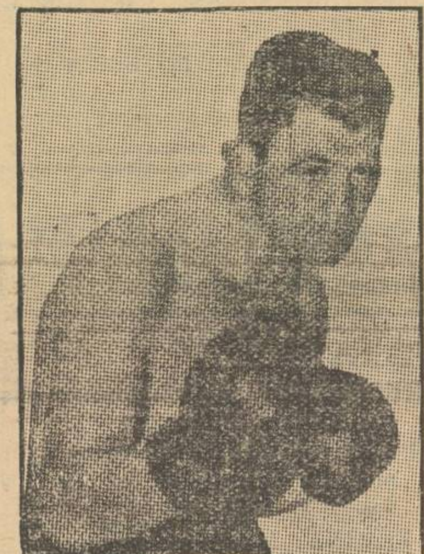
Germanul a părăsit Berlinul acum zece zile şi, pe calea aerului, a ajuns în cel mai scurt timp la New-York spre a se prezenta în şedinţa Comisiunei pentru a-şi impune şi susţine punctul său de vedere.

In faţa dreptelor cereri ale lui Schmeling, Comisiunea nu a putut lua decât hotărârea pe care ziarele americane s'au grăbit să o difuzeze a doua zi, în zeci de milioane de exemplare.

„Braddock trebue să se întâlnească cu mine"

a spus Schmeling, în şedinţa Comisiunei de Box a statului New-York. „Am câştigat dreptul de a-i disputa întâetatea şi orice întârziere a matchului mă îndreptăţeşte să-mi întăresc convingerea că se încearcă să mi se bage beţe'n roate.

«In Septembrie, când trebuia să se producă întâlnirea mea cu

JAMES BRADDOCK

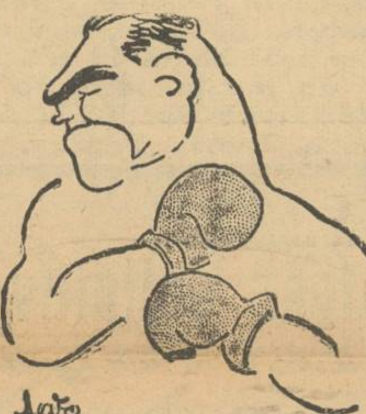
deţinătorul titlului suprem, Braddock a arătat că starea sănătăţei lui nu-i va permite să se prezinte pe ring, în plenitudinea celor mai bune mijloace.

«Nu i-am suspectat buna credinţă şi am convenit pentru o amânare.

«Astăzi însă, când pretutindeni se anunţă reintrarea lui Braddock, consider că adversarul lui nu poate fi altul, decât challenger-ul său care a avut amabilitatea să-i acorde o păsuire.

«S'a încercat să se treacă peste interesele mele şi promotorii americani au programat, pentru Februarie 1937, matchul Joe Louis—Braddock. Ce scop ar avea această întâlnire este lesne de înţeles. S'a căutat ca, în acest mod să se verifice valoarea actuală a campionului.

«Nu găsesc necesar acest lucru, întrucât dacă Braddock merită să fie campion trebue să dovedească

MAX SCHMELLING

acest lucru în faţa mea. Dacă, din contră, el nu mai este indicat să deţină titlul, atunci eu sunt omul care trebue să profite pe urma acestui fapt.

«Nu voi accepta deci — în baza contractului pe care îl am — nici măcar, ca Joe Louis să întâlnească pe James Braddock, în exhibiţie».

Comisia hotărăşte

Valoarea argumentelor lui Schmeling nu a putut fi contestată de Comisia de Box a statului New-York care, vrând, nevrând, a trebuit să decidă ca Braddock să nu întâlnească — înainte de a înfrunta pe german — niciun alt adversar.

Mai mult încă, a obligat pe campion — sub sancţiunea deposedării de titlu — să accepte matchul pentru o dată ce nu va depăşi 31 ale lunei Martie 1937.

In California

Din moment ce hotărârea de mai sus a luat formă definitivă, au început tratativele în vederea organizărei matchului. Şi, în primul rând, s'a propus ca partida să se ţină la Long Island unde se proectase organizarea matchului Joe Louis — Braddock.

Dar, întrucât organizarea matchului este legată de o cauţiune de 300.000 dolari, promotorii din Long sland nu au acceptat propunerea, declarând însă că nu vor face nici o opoziţie întâlnirei Schmeling-Braddock.

In urma acestui fapt, Comisia diriguitoare a acceptat propunerea Comisiei de Box a Californiei astfel că matchul Schmeling-Braddock urmează să se desfăşoare pe teritoriul însoritei peninsule.

Astăseară închidem înscrierile la concursurile inter-şcolare de ping-pong organizate de „Gazeta Sporturilor"

Numeroase premii vor răsplăti pe concurenţii merituoşi

După cum am anunţat din vreme, astăzi 18 Decembrie la ora 8 seara, închidem înscrierile concursurilor interşcolare de ping-pong. Dacă ne va fi posibil, vom publica în «Gazeta Sporturilor» de Sâmbătă lista complectă a şcolarilor înscrişi, listă care ne va sluji la tragerile la sorţi ce vor fi făcute Duminecă seara de către juriul, alcătuit din reprezentanţi ai Federaţiei şi ai «Gazetei Sporturilor».

Rugăm pe concurenţii cari nu-şi vor vedea numele trecut în liste să ne semnaleze orice lipsă sau greşeală, până cel mai târziu Duminică la amiază, deoarece Duminică seara se va proceda la tragerea la sorţi.

Toţi concurenţii se vor prezenta la joc Marţi 22 Decembrie la ora 9 dimineaţa, în Calea Şerban Vodă No. 211 (sala de gimnastică «Inainte»).

PREMIILE

Suntem în măsură să anunţăm concurenţilor noştri, că lista premiilor vor fi foarte bogată.

In afară de cele 10 obiecte — ceasuri, tocuri rezervoare şi portmoneuri — oferite de marile magazine «EL» din strada Doamnei 7, fabrica de articole de sport «PARNA» a anunţat şi ea o serie de premii constând din utensile necesare jocului de ping-pong; de altă parte, uzinele «LEGRAIN» oferă fiecărei concurente la proba femenină câte o sticluţă cu apă de colonie.

«Gazeta Sporturilor» în afară de cele două cupe puse în competiţie, va oferi plachete, diplome — fiecare concurent va primi o diplomă — şi cărţi literare şi ştiinţifice.

INSCRIERILE DE ERI

LA CATEGORIA I, II şi III: Trestianu Eracle, (Lic. Matei Bas.), Rădulescu Mişu (Lic. Gh. Lazăr), Tănăsescu Gh. (Prof. Asoc.), Rohrlich N. (Lic. Sf. Andrei), Reinhorn Emil (colegiul N. Sf. Sava), Blănaru Teodoru (Gh. Lazăr), Alexandrescu Stelian (Lic. Matei Basarab), Andreescu Dumitru (Col. Sf. Sava), Larhissian H. (şc. evang.), Bodnărescu Horia (Titu Maiorescu), Antonescu (Lic. Sf. Sava), Cosma (Liceul Sf. Gh.), Pavelescu (Lic. Sf. Gh.), N. Gheorghiu (Lic. Sf. Gh.), Hierl Peter (Sf. Iosif), Ionescu Romulus (Liceul Titu Maiorescu), Petrescu Andrei (Lic. Titu Maiorescu), Botez Al. (Lic. Titu Maiorescu), Foty Gunopol (lic. elen).

CATEGORIA II şi III: Eugen Radu Stoian (lic. M. Eminescu), Papaioanidis Gh. (lic. com. Regele Carol I), Horner Heinrich (idem), Dolinsky Mihail (Cantemir), Mirlţeanu A. (Lic. Sf. Sava), Drăgănescu N. (Col. Sf. Sava), Starh M. (Cultura), Mancaş Ioan (Sf. Iosif), Plopeanu Dan (Cantemir).

CATEGORIA I-a: Brenner (Lic. Sf. Gh.).

CAT. I şi II: Ornştein Bebe (Lic. S. H.), Goldstein L. (Spiru Haret), Florescu Florin (Cantemir).

CATEGORIA III a: Barer Solo (Lic. Evang.), Glogojeanu Radu (liceul Militar Mânăstirea Dealului), Diaconescu (Cantemir), Mihalik S. (Cantemir), Istrate Val. (Cantemir), Herescu I. (Cantemir), Ion Câmpeanu (com. Nic. Bălcescu), Iliescu Nicu (com. Nic. Bălcescu), Dumitrescu I. (com. Marele Voevod Mihai), Eftimiu Radu (Lic. G. Lazăr), Iliescu Traian (Lic. Matei Basarab), Manole Lazăr Negusu (Libros), Schachter Marcel (lic. Sf. Gh.), Beer N. Ionel (lic. Evang.), Ivănescu Al. (Lic. com. Regele Carol I), Ionescu Mihail (idem), Petrescu Aureliu (idem), Coca Corneliu (idem), Pană Al. (idem), Sein Iancu (idem), Kliegler L. (idem).

LA INTER-LICEE: Lic. Titu Maiorescu echipa A (Botez Alex., Ionescu Romulus) echipa B (Petrescu Andrei — Bodnărescu H.); Liceul M. Eminescu «A»: Bădescu P. şi Ursu A. liceul Matei Basarab echipa «C»: Trestianu — Davidovici; Lic. Sf. Gheorghe echipa «A»: Antonescu — Cosma, Lic. Sf. Gheorghe «B»: Pavelescu — Brenner; Liceul elen echipa «A»: Gunopol — Nicolacoglu.

DUBLU CAT. I şi II: Bodnărescu Horia — Petrescu Andrei (Titu Maiorescu), Antonescu — Coşman (Lic. Sf. Gh.), Pavelescu — Brenner (Lic. Sf. Gh.) Ornstein Bebe — Goldstein L. (Lic. Spiru Haret), Botez Al. — Ionescu Romulus (lic. Titu Maiorescu), Gunopol — Nicolacoglu (lic. elen); Herşcovici — Rădulescu (Lic. Gh. Lazăr).

DUBLU CAT. II: Eugen Radu Stoian (lic. M. Eminescu) cu Bruno Lax; Bădescu P. şi Ursu A. (Lic. M. Eminescu); Istrate — Dolinsk (Cantemir); Diaconescu — Mihalik (Cantemir); Hierl Peter (Sf. Iosif—Enescu (idem); Bodnărescu H. — Petrescu Andrei (Lic. Titu Maiorescu) Istrate Valerie — Dolinsky (Cantemir); Mancaş I. (Sf. Iosif) — Dan Plopeanu (Cantemir).

După turneul lui B. K. E.

Perspectivele unui sport popular lăsat în grija d-lui Dodo...

Şi ceva despre cei 120.000 lei plătiţi pentru „faimosul" Quinn

Turneul lui B.K.E. a luat sfârşit cu un succes complect: propaganda hockeyului a fost bine servită prin cele două matchuri susţinute de excelenta echipă budapestană, — chit că ungurii după cum ne-am făcut datoria să anunţăm cu anticipaţie, n'au deplasat echipa lor cea mai bună, — iar capitolul financiar s'a încheiat, se pare, cu socoteli deopotrivă de favorabile; s'au încasat parale frumuşele.

S'ar putea spune în consecinţă, că avem motive să fim mulţumiţi, din moment ce n'a lipsit decât o comportare mai măgulitoare a echipelor române, pentru a se înregistra cu satisfacţie întreg capitolul turneului lui B. K. E.

Asta, în aparenţă. Când însă e vorba de căutat dincolo de partea de aspect a lucrurilor ne vom împiedica, în legătură cu vizita lui B. K. E. de o serie de fapte întru totul regretabile şi profund dăunătoare pentru cauza hockey-ului.

In primul rând, ne vom ridica împotriva preţurilor de intrare. Este foarte adevărat că hockey-ul se bucură de o priză din ce în ce mai insistentă în rândurile publicului. Este deasemenea adevărat că matchurile de hockey sunt aşteptate cu mare nerăbdare. Dacă vreţi, vom consimţi, în continuare, că orice organizare de hockey îşi are asigurat succesul cu anticipaţie, graţie popularităţii pe care şi-a câştigat-o sportul cu crossa.

Aceste consideraţiuni, ca să spunem aşa liniştitoare, nu sunt însă de natură să stimuleze până la neruşinare pofta de câştig a organizatorilor. Orice lucru are o limită. Nu se pot fixa preţuri de 84 şi 124 lei la o manifestaţiune sportivă ce se adresează masselor largi ale publicului. Elevul de liceu nu găseşte aceşti 84 lei nici în buzunarele tatălui său, percheziţionate clandestin în timpul somnului. Şi nu are la îndemână aceşti bani nici funcţionarul comercial. E mic, e foarte mic numărul acelora care îşi permit luxul de a cheltui 84 lei pentru a asista la un match de hockey.

Să nu ni se răspundă că lumea nu e importunată de preţurile de intrare, de vreme ce publicul a asistat în număr mare la matchurile B. K. E.-ului. Raţionamentul acesta e greşit şi el se sprijină esclusiv pe pasiunea cu care se urmăreşte actualmente hockey-ul. Dar o pasiune trebuie întreţinută. Trebuie consolidată. Fiindcă altfel se stinge. Ori, cu preţuri de intrare atât de aristocratice, se va ajunge, în mod inevitabil, la distrugerea hockey-ului. La înmormântarea lui.

Şi cine va fi de vină ? D. Dodo Chrisoghellos, impresarul turneului lui B. K. E.

D. Chrsoghellos acesta nu şi-a făcut, în definitiv, decât treburile de negustor. A investit câteva parale într'o afacere şi s'a străduit, apoi, dincolo de orice scrupule şi de orice consideraţiuni sportive, să scoată beneficii cât mai copioase.

Ce caută însă echipa Telefon Club în cârdăşia d-lui Dodo Chrisoghelos? Dece a organizat turneul lui BKE., prin mijlocirea şi în tovărăşia unui impresar?

N'a dispus echipa de hockey a Telefon Clubului de banii necesari pentru contractarea turneului ?

E greu de crezut.

Când, speculându-se larga bunăvoinţă a Societăţii anonime române de Telefoane, s'au găsit 120.000 lei pentru achiziţionarea unui «bluff» ca trans-oceanicul Quinn, să nu ni se spună că echipa Telefon Clubului a avut nevoie de concursul domnului Chrisoghellos, (sau cum îi spune proaspătului negustor de ghiaţă şi de sport), pentru a ne putea oferi cele două matchuri cu B. K. E.

E o istorie cam bizară, — nu? Şi regretabilă, deasemenea, când se cunosc sacrificiile pe care le face Societatea de Telefoane în domeniul activităţii sportive şi când dincolo, echipa de football, mai puţin ajutată, îşi duce existenţa mai modestă, dar infinit mai fructuoasă.

Jack Berariu

„Propaganda lui Papană"

Un articol al d-lui prof. Iorga despre virtuozul nostru polisportiv

In «Neamul Românesc» de aseară, d. prof. N. Iorga a publicat următorul articol despre lt. Al. Papană — articol care este în acelaş timp şi un elogiu adus sportului românesc şi reprezentanţilor săi, pentru frumoasa propagandă pe care o fac peste hotare. Iată în întregime, acest articol:

«E sigur că propagandistul cel mai mare pe care-l avem în momentul de faţă e locotenentul Papană.

Acest îndrăzneţ ostaş nu scrie cărţi şi nu ţine discursuri, nu se presintă în adunări internaţionale, cum nu face parte nici dintr'una din numeroasele asociaţii pentru apărarea pacifică, a drepturilor patriei şi naţiunii. Numele nu i se pomeneşte decît rare ori şi el nu e pus în legătură cu causa ţerii.

Dar e stăpînul indiscutabil, cu neputinţă de a fi bătut, al maşinei cu care zboară. In această privinţă omul care nu vorbeşte e cel mai elocvent dintre oratori. E gata să se ia la întrecere cu oricine, şi soarta şi-l are prieten, ocrotindu-l.

I s'a părut că în Statele Unite, ţara minunilor de technică şi celor mai strălucite dovezi de energie, nu se ştie destul despre noi. S'a dus să li arăte ce fel de fiinţe omeneşti fără pretenţie, dar de mare ispravă, se nasc pe aici pe la noi. Ca exemplu al acestei rase ignorate s'a presintat deci la întreceri, la orice întreceri. Cu o modestă siguranţă de sine care-i ridică şi mai sus meritul.

Şi, iată, foarte simplu, «pe neaşteptate» — şi, elegant, adaugă în telegrama sa că şi pentru el însuşi, — i-a bătut pe toţi.

Să ni se întoarcă sănătos şi, revenit între noi, să spuie şi altora care e taina cea mare a adevăratei propagande: în ce pricepi şi în ce poţi, să fii mai tare decât toţi.

Mi se pare că am făcut şi un vers întru lauda lui...»

N. IORGA

Un jugoslav a câştigat un campionat în Argentina

BUENOS AIRES 17 (Intersport). Cu ocazia campionatelor Argentinei de atletism una din cele mai bune performanţe le-a realizat jugoslavul Ivanovici care a alergat 110 m. garduri în 14 s. 9.

D. ministru Valer Pop a acceptat preşedenţia de onoare a Juventusului

Solemnitatea de eri dela ministerul industriei

Eri a avut loc la ministerul de industrie şi comerţ o mică solemnitate în legătură cu noua conducere a clubului Juventus

D-nii Grigore Urlăţeanu, Sergiu Petrovici, Leonida Gheorghiu, Danielopol şi Tomaziu s'au prezentat d-lui Valer Pop care a acceptat invitaţia de a acorda presidenţia de onoare clubului Juventus.

D. Valer Pop, ministrul industriei şi comerţului, a adresat conducătorilor juventişti câteva cuvinte de încurajare şi i-a asigurat de sprijinul d-sale şi de dorinţa de a face din Juventus un nucleu de propăşire a sportului românesc.

D. ministru Valer Pop a anunţat că după Anul Nou va prezida o şedinţă a plenului comitetului juventist şi va asculta nevoile grupării.

Pentru sport, sprijinul pe care d. Valer Pop îl asigură Juventusului constitue un fapt demn de a fi subliniat.

Adunarea generală a Ligii Muntenia a fost amânată

Joi seara urma să aibă oc adunarea generală a Ligii de atletism Muntenia.

Datorită nu ştim căror vicii de formă adunarea menită să pună ordine cu un ceas mai de vreme în harababura ce domneşte în atletismul Capitalei, nu a putut avea loc.

Pentru a fi în ton cu Federaţia şi pentru a da dovadă că este un copil disciplinat, Liga şi-a amânat adunarea.

Poate cine ştie, cele două săptămâni care avem impresia că vor însemna însă în realitate trei sau patru, să constituie până în cele din urmă, o măsură salutară.

In orice caz, situaţia prezentă nu mai poate continua.

Urmărim de câţiva ani atletismul bucureştean şi am constatat cu destulă tristeţe că chiar în capitala ţării el este lăsat la voia întâmplării. Ce se mai poate pretinde atunci dela oraşele din provincie care nu au nici pe departe mijloacele capitalei.

Liga Muntenia, în ultimii ani, a fost numai o veşnică dispută între câteva persoane ce umblau după titluri.

Discuţii, proteste, disolvări — şi adunări — iată caracterizată activitatea organului regional. In asemenea condiţiuni nu mai este de mirare că atletismul bucureştean a ajuns cum a ajuns.

Cluburile şi Federaţia trebue să înţeleagă că atletismul bucureştean are nevoie de un om energic, cu o oarecare personalitate şi care să nu fie legat de nici un club.

Cu un comitet de lucru restrâns, cu un sprijin moral şi material cât mai larg din partea F. R. A.-ului şi având încrederea cluburilor, credem că ar putea pune ordine în haosul ce domneşte astăzi în atletismul din Bucureşti.

Această acţiune de redresare se impune pentrucă nu trebue să uităm că Bucureştiul este metropola ţării. Organizarea serioasă a Ligii Muntenia, înseamnă un exemplu şi un stimulent şi pentru celelalte regiuni. **C. M.**